

*Tegnap este találkoztunk, azzal az edzővel, aki nem is olyan régen a skóciai **Hearts**nál
tevékenykedett, de volt a
Ferencváros
és az
FC Sopron*

*trénere, igazgatta az
ugandai válogatottat
, másodedzője volt a
magyar nemzeti tizenegynek
és mindezek mellett városunkban kezdte, a
Progresnél
rúgta a bőrt.*

*Azt hiszem mindenkit érdekel, hogy a Hearts után mi történt **László Csabával**?*

Egyelőre munkanélküli, aztán meglátjuk. Legalább is remélem, hogy minél hamarabb sikerül egy új kihívást, egy új csapatot találni. Vannak érdeklődők, vannak követelmények az én részemről és szeretnék egy olyan csapatot, ahol tudok alkotni.

Neveket lehet tudni, vagy ez még a kezdeti fázisban van?

Ez még elég kezdeti. Tárgyaltam három csapattal. Az az igazság, hogy azok a csapatok, akik keresnek edzőt, azok olyan együttesek, akik szeretnének megmenekülni a kiesésétől. Emiatt át kell gondolni az embernek, hogy igent mond vagy nemet. Eddig két csapatnak nemet mondtam, mert szeretnék a nyártól tiszta lappal indulni, nem szeretném elhamarkodni. Viszont azt tudni kell, hogy minél tovább vagy munka nélkül, annál kevesebben emlékeznek rád. Azért ebben a szakmában oda kell figyelni, hogy az ember ne legyen sokáig munkanélküli. Hál' Istennek van érdeklődés. Van három ország, ahol szeretnék dolgozni, ez Anglia, Németország vagy Spanyolország. Mind a három országból volt érdeklődő.

Élvonalbeli együttesekről van szó?

Is-is. Első- és másodosztályú csapatok. Spanyolországból van két élvonalbeli és van két másodosztályú, mindegyiknek jó neve van. Németországban volt egy élvonalbeli csapat és ez a vonal még mindig él. Sajnos azok a csapatok, akik jól állnak a bajnokságban, azok nem szeretnének edzőt váltani, de ettől függetlenül a kihívás nagy, mert szeretném ezekben a bajnokságokban is kipróbálni magam. Nem írtam le Skóciát semmiféleképpen sem és nagyon sokan kérdezősködnék a Celtic felől is, ott elég sokszor felmerült a nevem. Még azt sem mondanám, hogy nincs kapcsolatom a Celtic-kel, de az igazság az, hogy van egy megbízott edzőjük, nincs végleges trénerük és nyárig bármi megtörténhet.

Mi fog dönteni ebben a helyzetben? Pénz, kihívás? Mi lesz a dolgok mögött a döntésnél?

Szerintem ezen a szinten, nem csak a pénz a legfontosabb. Én soha nem néztem a pénzt. Úgy próbáltam építeni a karrieremet, hogy mivel nem voltam élvonalbeli labdarúgó, (nem sikerült sem Angliában, sem Németországban, sem Romániában élvonalban futballozni), ezért egy picit a helyzetem pikáns, mert a legtöbb klubvezető nagynevű játékost szeretne vezetőedzőnek a kispadra. Én úgy gondolom, hogy a pénz soha nem motivált. A pénz megkönnyíti az ember életét és megnyit olyan lehetőségeket, amik szükségesek, de maga a sport szeretete, a szakmai kihívás mindig is fontosabb volt. Ezért vállaltam be Ugandát. A sikerek mindig hozzásegítettek, hogy több pénzt tudjak keresni.

A Heartsnél mi volt a probléma?

Semmi. Nem volt semmi, tényleg. Nekem az a legszomorúbb, hogy három éves szerződésemm volt. Három héttel az elbocsátásom előtt beszéltem a tulajdonossal, ami egy pozitív megbeszélés volt. Azt tudni kell, hogy a tulajdonos egy mérkőzést sem nézett meg, lényegében én csináltam az egész klubot, csapatot. Ez a tipikus angol menedzser voltam. Az ötödik helyen voltunk, ami azt jelenti, hogy nyáron eladott 14 játékost, meghatározó egyéniségeket és nagyon nehéz volt új csapatot építeni. Végül péntek este azt mondta, hogy fel akarja bontani a szerződést. Én mondtam, hogy köszönöm szépen, akkor ennyi volt, és megkérdeztem miért, de nem volt semmi „miért”, mert 7 ponttal voltunk lemaradva a harmadik helytől és kedden kellett volna játszunk a kupadöntőbe való jutásért. Így utólag azt mondom, hogy sikerült volna. Semmi ok nem volt erre, legalább is ami a sport és eredmények részét illeti. Sajnálom, mert ott szerettem volna befejezni a munkát. 1953-ban volt a Hearts utoljára kupadöntőben. Nagyon sok válogatott és fiatal szerepelt a csapatban. Tényleg sajnálom, de ez az edzők élete, hogy ha a tulajdonos így dönt, akkor el kell fogadni. A legszomorúbb az, hogy mi ketten ismerjük a szerződésünket és ő pontosan tudja, hogy mi ennek a következménye. Azóta sem állt szóba velem, így az ügyvédeinken keresztül kommunikálunk és szeretném ezt az ügyet minél hamarabb lezárni, mert a Hearts egy nagyon fontos lépés volt az életemben: Skóciában én voltam az év edzője, bejutottunk az Európa Ligába, harmadik helyen végeztünk, a szurkolók szerettek, mindenki szeretett a városban és én is szerettem Edinburghben élni. Az edzők többségét azért váltják le, mert eredménytelenek, és ez most furán sikerült, hogy eredményesek voltunk és mégis menni kellett, de ettől függetlenül nem zártam ki a Skóciában való dolgozást. Maximum három olyan csapat van amit szeretnék, a többi nem érdekel.

A székeljudvarhelyi focit mennyire követi?

Tudom, hogy van újra nagypályás labdarúgás. Bármennyire tisztelettel vagyok a futsallal szemben és elismerem, mint sportág, én inkább a nagypályás labdarúgás mellett vagyok és örülök, hogy van harmadosztály. Ha jól tudom, az utóbbi időben veretlenek és ha jól tudom győztek a listavezető ellen is egy nullra a hétvégén. Egy volt csapattársam, akit annak idején, mint fiatal labdarúgót nagyon tiszteltem, most edző, kipróbálja magát, ennek nagyon örülök. Dénes Jenőre gondolok. Örülök, hogy van футбол, habár elszomorít, hogy milyen infrastrukturális állapotok uralkodnak itt a városon belül, a nagypályás labdarúgás körül. Ezen javítani kellene, persze tudom, hogy pénz kérdése. Sajnos az emberek nem fognak össze, hogy legyen nagypályás labdarúgás, ami azért egy nagyon negatív dolog. Medgyesen, a legközelebbi nagyvárosban van most első osztályú labdarúgás, de azért azt hiszem, hogy Székelyudvarhelyen, Csíkszeredában, Marosvásárhelyen, Gyergyóban nagyon sok tehetséges ember él, és ők megérdemelnének egy másodosztályú csapatot, vagy - miért ne - egy első osztályút. Most a stadion egy romhalmaz, olvasom, hogy nem lehet az öltözőket használni. Olvasom, hogy a futsal is a megszűnés szélén áll. Ez a város, ez a környék szerintem nem ezt érdemelné. Tudom, hogy a sportélet nem állt meg, mert van például kézilabda, ami az élvonalban van, de a футбол nagyon sok embert vonz és nagyon sok ember szereti. Ha lenne valamikor lehetőségem, akkor minden erőmmel újra odaállnék és segíteném az udvarhelyi sportot, mindegy milyen szinten. Persze a футбол az, ami engem vonz. Bármilyen furcsa, de emlékszem, nekem voltak olyan osztálytársaim, akik síugrók voltak Udvarhelyen, és a Szejkén szenzációs sportélet folyt. Aztán, szintén, amikor gyerek voltam, akkor jégkori mérkőzéseken legalább 600-700 ember állta körbe a sétatéri, most minifoci pályát. Lényegében minden volt és tényleg szenzációs tehetségek nevelkedtek ki. Nagyon szégyenletes, hogy a városon született

két legnagyobb focista, a László-testvérek, nem egy olyan helyzetben tudják élni a mindennapjaikat, mint ami megilletné őket. Ebből a szempontból azt mondom, hogy szomorú. A másik szempontból, pedig remélem, hogy ez valamiképp kinyitja az emberek szemét, és hátha sikerül valamit felépíteni, ami nincs.

Ha lenne rá lehetőség és persze pénz, akkor László Csaba lenne az FC Székelyudvarhely vezetőedzője?

Ez egy érdekes kérdés. Ebben nem gondolkodom, de remélem el fog jönni az idő, amikor lesz rá lehetőség és persze én is úgy gondolom, hogy megéri. Most nem az anyagiakra gondolok, hanem a sport kihívására. Úgy érzem a pénz nem minden, de a feltételeknek meg kell, hogy legyenek, azért, hogy eredményesek legyünk. Bármennyire is furcsa, de én az eredményeket szeretem. Nem szeretem a szép futballt, nem szeretem a szórakoztató futballt, én az eredményest szeretem, mert az eredményes futball szórakoztat, az eredményes futball szép és megadja a lehetőséget, hogy nyugodtan tudjak dolgozni. Ez érthető, mert ha egy edző megnyer 25 mérkőzést egy nullra, akkor bajnok lesz és mindenki őt ünnepli. Hogyha egy edző szép játékkal minden mérkőzést elveszít egy nullra, akkor az ötödik mérkőzés után felállítják a kispadról és kész. Ez a titka az egésznek. Ezt is meg kell érteni, mert bármennyire játszik szép futballt a Barcelona, ha nem győzne, akkor biztos vagyok benne, hogy az edző nem tudná folytatni a munkát. Én edző szemmel nézem és nem szurkolói szemmel. Egyébként a szurkolók is azt szeretik, ha a csapatuk győz. Az újságírók, azok a legérdekesebb emberek a világon, mert egyikük sem szeretne arról írni, hogy a csapatuk kikapott, hanem pozitívumokról szeretne írni. Ebből is látszik, hogy az eredményesség ezen a szinten a legfontosabb.

Mit üzenne az udvarhelyi labdarúgóknak, az FC Székelyudvarhelynek ebben a nehéz helyzetben?

Én nem szeretnék üzenni, hanem csak azt szeretném mondani, hogy annak idején, amikor a Ferencvárosnál ilyen helyzetben voltunk, és tudom, hogy egy magasabb szinten, amikor az emberek a mindennapi bérükre várnak, sőt évekkal elmaradt bérekre, akkor nagyon nehéz őket motiválni, de egy bizonyos ideig lehet ezt csinálni. Egy ideig azt tudjuk mondani, hogy szeretjük a sportot és azért csináljuk. Biztos vagyok benne, hogy amikor kimegyünk a pályára, akkor nem gondolunk a pénzre, még akkor sem, ha milliókat keresünk, de utána azoknak az embereknek, akiknek ez a felelőssége - hogy megadják a lehetőséget a mindennapi normális életre - ők kell gondoljanak a sportolókra. Ezek a sportolók, ennek a városnak, ennek a klubnak valamilyen szinten hírnevet szeretnének szerezni pozitív eredményekkel, akkor próbálják minél hamarabb megadni azt a lehetőséget és azt a feltételt, hogy ezek a sportolók továbbra is mindenben tudjanak kiállni a futballpályára gond nélkül. Ha ez megvan, akkor jobbak az eredmények, és akkor ezek a sportolók nem hogy többet, de jobb eredményt tudnak nyújtani a közönségnek, a klubjuknak. A futball és általában a sport nagyon érdekes dolog, mert mindenki beszél róla, de nagyon kevesen tudják profi szinten művelni. Ezeket az embereket megtalálni, megbecsülni igenis kell, szükség van. A futballistáknak legyen kitartásuk átvészelní ezt a helyzetet, ami nagyon nehéz. Én például a saját bőrömön tapasztaltam. Mindig legyen a szemük előtt a lehetőség a továbblépésre, mert bármennyire furcsán is hangzik, ha itt jól szerepelnek, akkor valaki felfigyel rájuk és lehet, hogy előbbre lépnek, egy jobb csapatnál folytatják. Ezzel megadják a lehetőséget a klubnak, hogy több fiatal példát véve játszon az udvarhelyi futballban.

Sok sikert kívánunk a munkához és reméljük viszontlátjuk László Csabát egy európai nagy klub kispadján.